

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 13. maj 2010.

Folkeligt pres må få S og SF til at skrotte Fæl Forandring

År for år er VKO gået tilbage i meningsmålingerne. Samlet set vokser S, SF og Enhedslisten. Snart længe har oppositionen haft flertal. Med mellemrum er der meningsmålinger, der er tæt på at gøre De Radikale overflødige.

Tendensen siden forrige valg har været entydig.

Det afspejler, at en stor del af befolkningen vil have forandring, og at de ser S og SF som det bedste bud på den forandring. Det er alle de mennesker:

- som knokler på arbejde og for at få hverdagen til at hænge sammen
- som er arbejdsløse
- som er nedslidte og måske på efterløn
- som står i kø til hospitalet
- som har børn i underbemandede daginstitutioner og nedslidte skoler
- som venter på, at hjemmehjælpen kommer forbi og er nødt til at løbe igen
- osv, osv.

De stemmer ikke på S og SF for at få lov til at knokle mere, for at øge nedslidningen, for at øge arbejdsløsheden, for at "modernisere" dagpengene, så de hurtigere ryger fra dagpenge til bistandshjælp eller for at fortsætte udliciteringen.

På samme måde stemmer de uddannelsessøgende ikke på S og SF for, at de kan blive tvunget til at sjuske sig hurtigere igennem uddannelsen – uden tid til at være en del af samfundet uden for uddannelsesinstitutionerne.

De stemmer ikke på S og SF for at få de to partiers nye Fæl Forandring.

Jo, der er også positive elementer i den nye plan: Bedre afsløring af de multinationales skatteunddragelse, praktikplads-garanti, flere penge til kommunerne, hospitalerne og den kollektive trafik og indgreb over for social dumping.

Men de to kommende regeringspartier ødelægger det hele, når de foreslår, at arbejdere og uddannelsessøgende bidrager med 22,3 mia. kr., mens bankerne og erhvervslivet slipper med 2 mia. kr. Det vover de oven i købet at kalde fair.

Det viser, at det gode samarbejde med erhvervslivet og finansverdenen er vigtigere end at løse problemerne for arbejderklassen og dem på overførselsindkomst. Men det er ikke arbejderne i det offentlige og det private eller de uddannelsessøgende, der levede fedt på opgangstiderne. Det er ikke dem, der er skyld i krisen.

Enhedslisten har meldt klart ud. Folketingsgruppen er parat med stemmer for en styrkelse af den kommunale velfærd, af hospitalerne og den kollektive trafik. Hos Enhedslisten kan S og SF også finde mandater til beskatning af de multinationale og til stop for udnyttelse af udlændinge som løntrykkere.

Men Enhedslisten er lige så sikre stemmer imod at lade arbejdere og uddannelsessøgende knokle mere for at redde banker, spekulanter og arbejdsgivere.

Enhedslistens udgangspunkt er, at det ikke er den almindelige befolkningskrise, og at den derfor ikke skal betale regningen. Det er et godt udgangspunkt for den lange valgkamp, der allerede er i gang.

Men Enhedslistens folketingsmedlemmer klarer det ikke alene. En styrket Enhedsliste i Folketinget kan vise, at der er en anden politik, og at der er stemmer til at gennemføre den. Men selv en væsentligt større Enhedsliste-gruppe kan ikke forhindre, at S-SF gennemfører de fæleste ting i deres økonomiske program. Fra De Radikale og højre ud står andre partier i kø for at levere stemmerne.

Det er kun et pres udefra og nedefra – fra dem, som stemmer på S og SF – der kan presse dem væk fra Fæl Forandring. For tre-fire år siden samledes titusinder af mennesker, indkaldt af fagbevægelse, uddannelsesorganisationer, forældreorganisationer, ældreorganisationer og andre, til demonstrationer til forsvar for velfærden. Sådant en bevægelse må rejses igen – nu med det hovedsigte at kræve, at S og SF løser velfærdsproblemerne og sender regningen til de rige. Sådant en bevægelse kommer ikke af sig selv. I toppen af fagbevægelsen sidder socialdemokratiske ledere, som allerede har sagt god for planen om mere knokleri. I toppen af uddannelsesorganisationerne sidder SF'ere, som nemt kan ende med at vælge loyaliteten med partiet frem for loyaliteten med medlemmerne.

Disse ledere må også udfordres og presses nedefra af deres medlemmer og fra venstre. Derfor har Enhedslisten et ansvar, der er langt større end at stemme rigtigt i Folketinget. Enhedslisten må sætte sig den hovedopgave i at opbygge en bevægelse nedefra. Det skal vi bruge de faglige netværk, afdelingerne, Rød+Grøn, hovedbestyrelse og folketingsgruppe til – alt, hvad partiet har at gøre godt med.

Allerede få dage efter Årsmødet er den første lejlighed. Den 20. maj indkalder en række fagforbund til stormøde for tillidsrepræsentanter i den offentlige sektor. Hovedformålet er at forsvare velfærden. Det konkrete formål er at påvirke de kommende forhandlinger mellem regeringen og kommunerne om kommunernes økonomi.

Fra det møde må sendes et klart budskab til S og SF: Vi vil have forandring på regeringsposterne, men vi vil også have forandring af politikken. Derfor må I droppe ideerne om at presse arbejdere og uddannelsessøgende til at knokle mere.

Det forslag stiller forbundslederne ikke med på mødet. Det må Enhedsliste-medlemmer gøre - sammen med andre, der er enige med os på det punkt.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk